Lietuvos dziudo federacijos prezidentas Vigmantas Sinkevičius

Ant dviejų ratų pas BUDĄ

Big Gang MC 1% RIDE 2008, THAILAND

SUVAI, SANUK, SABAI

Šiais trimis žodžiais tailandiečiai apibūdina savo laikiną gyvenimą Žemėje, mat 95 proc., būdami budistai, tiki reinkarnacija.

SUVAI — grožis. Gamtos grožis Tailande neapsakomas, kaip ir šalies simbolis — violetinė orchidėja.

SANUK — linksmybės — neatsiejama kiekvieno tailandiečio ar turisto kasdienybė.

SABAI — atsipalaidavimas, ramybė. Nereikia net būti budistu, kad tai pajustum.

Tailado Karalystės standartinis apibūdinimas — sekso turizmo šalis. Pakeliavęs motociklu galiu drąsiai sakyti: tai tikras baikerių rojus! Prie standartinio apibūdinimo — suvai, sanuk ir sabai, reikėtų pridėti: puikus maistas, geras „Singha“ alus ir dar geresnis oras.

Idėja „baikais“ pralėkti Andamanų ir Mianmanų jūrų pakrantėmis (jūros kranto ilgis 3 200 km), kurios skalauja Tailandą, gimė netikėtai. Maskvos „chapterio“ vice-prezidentas Sergejus (jis ir Europos dziudo sąjungos prezidentas) bekalbant pranešė, kad Pasaulio jaunimo dziudo čempionatas, spalį turėjęs vykti Vietname, likus keliems mėnesiams perkeliamas į Tailando sostinę Bankoką. Puikiu turizmo servisu garsėjanti šalis tiko tarptautinio baikerių klubo „Big Gang MC“ važiavimui. Nutarėme po čempionato pasilikti bent dviem savaitėms ir leistis į kelionę po Tailando Karalystės pietinį regioną, pasiekiant Malaizijos pasienį (siena su Malaizija sudaro apie 500 km). Būtent toje šalies dalyje gyvena tie 3 proc. musulmonų religiją išpažįstančiu tailandiečių (dar apie 2 proc. šalies gyventojų — vietnamiečiai, mongolai ir kitų tautybių žmonės). Tailande gyvena per 65 milijonus gyventojų.

Per vieną Maskvos turizmo agentūrą suradome vietinę kompaniją, tame regione nuomojančią harlėjus. Pageidavome ne senesnių nei 2004 m. motociklų, tačiau kai kompanija juos pasiūlė, buvome šiek tiek šokiruoti — 200 dolerių už vieną „mocą“ per parą. Bet vėliau išsiaiškinome, kad į kainą įeina dienos benzinas, maždaug 400 km, pietūs ir vakarienė, ekskursijos po egzotiškas vietas, kur turistai retai užklysta. Visus 5 žvaigždučių viešbučius, esančius neįtikėčiausiose ir gražiausiose vietose, taip pat pasiūlė tailandiečiai (nenuvylė!!!). Kelionės maršrutas turėjo sudaryti apie 2 500 km per Ranong, Chumphon, Satun ir Krabi provincijas. 7 dienas praleidę pasaulio megapolyje Bankoke, leidomės į išsvajotą kelionę.

Taigi pasinaudoję vietinėmis avialinijomis atsiradome Phuketo saloje, „Le Meridian“ viešbutyje, iš kur 5 harlėjais turėjome startuoti pas BUDĄ. Kadangi mūsų baikeriški atributai, apranga, kaukolės ir „spalvos“ nekėlė didelio pasitikėjimo mus pasitikusiems turizmo agentūros atstovams, norėdami išvengti nereikalingų problemų, turėjome išklausyti specialią informaciją. Tailando Karalystėje nepriimtina: liesti kitų žmonių galvos ar taisyti plaukų, garsiai šnekėti, draudžiama iš šalies vežti Budos atvaizdus, draudžiamas nudizmas, draudžiama eiti į šventyklas nuogais pečiais ir keliais, prieš įeinant į šventyklas būtina nusiauti batus, moteris negali prisiliesti prie budistų vienuolio.

„Big Gang MC“ vyrai, gerbdami šalies papročius, su taisyklėmis sutiko. Bet tuo draudimų sąrašas nesibaigė — teko pažadėti, kad važiuosime su šalmais, neviršysime leistino greičio ir negersime nė lašelio alaus. Bet antrą kelionės dieną išsiaiškinę, kad bauda už šiuos pažeidimus — 300 tailando batų (vietinis pinigas), t. y. apie 20 litų, nutarėme kartais ir surizikuoti.

Tęsinį skaitykite kitame žurnalo „Tik Vyrams“ numeryje. ■

— Juk vakar sakiau, kad kelsimės 7 val. ryto. O jūs — alaus, mergelių...

Net čia benzinas pigesnis nei Lietuvoje

Dramblys ir Tailande dramblys

Vanduo čia toks švarus, kad gerti galima tiesiai iš krioklio

Krabi provincijoje kiekvienas turi „baiką“...

Čia irgi viešbučio apartamentai. Deja... ne 5*

Ir vis tik reikėjo man pirkti tuos krokodilo odos batus

Čia taksistu gali būti ir vienuolis